

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 991).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

N. K. Kristensen: Forinden Lovforslaget kommer til Afstemning her i Tinget, vil jeg gerne sige et Par Ord, dog ikke for at fremkalde en fornyet Diskussion om Spørgsmaalet, thi det har jo været diskuteret saa stærkt baade i det andet Ting og her, at det vist vil være overflødigt. Jeg udtalte ved Sagens første Behandling, at jeg ikke tror, vi paa den Maade kan højne Samfundet, og jeg for mit Vedkommende nærer ikke saa stor Tro til, at det, som vi nu staar overfor, vil hjælpe. Men man kan maaske i en Krisetid hjælpe et enkelt Erhverv over Vanskeligheder, og deroverfor har Venstre og den siddende Regering jo altid vist sig lydhave; det har de altid vist sig villige til, naar de kunde gøre det uden at skade andre Samfundsklasser. Og saa vil jeg gerne tilføje, at hvis der ikke kommer noget ud af dette Lovforslag, som nu vel nok bliver vedtaget, maa Ansvarret efter min Formening udelukkende hvile paa de to Parter, som nu skal se at forhandle sig til Rette.

Carl F. Madsen: Jeg skal ikke fordybe mig i en Diskussion i Dag, men vil blot i Henhold til mine Udtalelser ved Sagens første Behandling anbefale mine Meningsfæller at stemme imod Lovforslaget.

Brandes: Den ærede Ordfører for Partiet Venstre sagde, at hvis der ikke kom noget ud af Lovforslaget, var det de to Parter Skyld, som skulde komme overens. Der kommer noget ud af Lovforslaget, enten disse to Parter i Skotøjsfaget, Arbejdsgivere og Arbejdere, kommer overens eller ej. Der kommer nemlig forøgede Toldsatser for Cigarer og Cigarillos og foreløbig ogsaa forøgede Toldsatser for Skotøjs Vedkommende. I saa Henseende er der ingen Tvivl. Hvorledes det vil gaa med det andet Punkt, nemlig det, som vedrører Indenrigsministeren, Arbejdsforholdene, ja, derom kan enhver jo have sin Mening, efter hvad der blev sagt ved Sagens første Behandling. Indenrigsministeren er nødt til at beholde et lyst Syn paa dette, ladende, som om Fornuften skal komme til at raade over Ufornuften. Spørgsmaalet er, paa hvis Side Ufornuften i dette

Tilfælde er, eller paa hvis Side en rent politisk Taktik er, som mødes med en Overenskomst, der en Gang er sluttet under Statens Tilsyn mellem Arbejdsgivere og Arbejdere.

Jeg skal som ved første Behandling anbefale mine Meningsfæller at stemme mod dette Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg kan i alt væsentligt erklære mig enig i den Betragtning, som det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (N. K. Kristensen) nu fremførte. Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) har jo Ret i, at ud af dette Lovforslag kommer der noget, for saa vidt som øgede Toldsatser for de to Industriers Produkter, Talen her er om, jo vil indtræde i Tiden fra 1. April til 1. Juli. Men det, som det ærede 6te Medlem for 6te Kreds talte om, var, hvad der derefter vilde resultere af Forslaget, og dette er selvfølgelig fuldkommen bestemt ved den Holdning, de to Parter indenfor disse Industrier indtager, nemlig Arbejdsgiverne og Arbejderne. Opfylder man fra de to Parter Side de Vilkaar, som er stillet i Lovforslaget for en fortsat Gyldighed af de øgede Toldsatser, ja, saa faar Loven den Betydning, jeg nærer Haab om, at den skal faa. Gør man det ikke, ja, saa har de to Parter Ansvarret for, at disse to Industrier i den kommende Tid bliver stillet mindre gunstigt, end Muligheden var for paa Grundlag af det Lovforslag, der her foreligger til Behandling og antagelig snart vil blive vedtaget.

Jeg forstod paa den Bemærkning, det ærede 18de tingvalgte Medlem fremsatte, at han mente, at jeg lod, som om jeg haabede, at Fornuften skulde sejre i denne Sag. Derunder laa jo imidlertid en fin Antydning af, at jeg i Virkeligheden ikke ventede, at dette skulde ske. Jeg synes, det er altid klogt at haabe paa den sunde Fornufts Sejr; og jeg synes, at særlig i Situationer, som er af økonomisk Betydning for de paagældende Parter, maa man haabe, at den sunde Fornuft, det rolige Overlæg, maa sejre over Stemninger, som er opagiteret, og som i Virkeligheden ikke har nogen Livsbetingelse for sig, fordi man altid, forekommer det mig, naar man vil handle ud fra en rimelig økonomisk Betragtning, maa stille sig saaledes, at man siger: Vi er villige til selv at gøre vort yderste som Baggrund for de Krav, vi stiller til andre.

Jeg maa da takke for den Tilslutning, som efter Udtalelserne af det ærede 6te